

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010518
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7217010518.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a JUDr. Ing. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovanej T. R., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2021 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 16.7.2020 sp. zn. 3T/37/2017 takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

II. Krajský súd - predseda senátu podľa § 312 ods. 4 Tr. por. b e r i e na vedomie späťvzatie odvolania obžalovanej T. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/37/2017 zo dňa 16.7.2020 uznal obžalovanú T. R. vinnou zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2.4.2013 požiadala W. B. B., P.B.. A. Č.. XX, A. v jej pobočke na L.. C. B. Č.. XX M. K. o poskytnutie úveru vo výške 60.000,00 eur, pričom k žiadosti o úver prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby zabezpečila a doložila potvrdenie o príjme, výpis príjmov za mesiace január a február 2013 a správu zamestnávateľa V. E. B. R., XXXa V. T., A. A. XDJ, M. A., čím dokladovala, že pre uvedenú spoločnosť pracovala a jej príjem bol za posledných 12 mesiacov 16.503,00 GBP (18.895,53 eur), aj keď sa to nezakladalo na pravde, a na základe týchto podkladov W. B. B., P.B. s ňou uzatvorila dňa 26.4.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a bol jej poskytnutý úver vo výške 60.000,00 eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 274,50 eur v 1. - 3. roku a vo výške 324,50 eur v 4.-5. roku, pretože úver nesplácala W. B. B., P.B.. dňa 22.4.2014 odstúpila od zmluvy, čím spôsobila W. B. B., P.B.. škodu vo výške 54.277,07 eur.

Súd obžalovanej T. R. za to uložil podľa § 222 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 49 ods. 1, § 51 ods. 1, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu uložil jej povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú spoločnosť W. B. B. P. B. A. Č.. XX, XXX XX A., J.: XX XXX XXX odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásili odvolanie obžalovaná a okresný prokurátor.

Obžalovaná T. R. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že skutok, ktorý je jej kladný za vinu nespáchala a rovnako tak nemala motív pre jeho spáchanie. Má ukončené základné vzdelanie na osobitnej škole a neovláda ani slovenský jazyk ani písmom ani slovom. Z vykonaného dokazovania, ktoré okresný súd vykonal, nevie na základe ktorých dôkazov tento súd dospel k záveru o jej vine z dôvodu, že žiadny prospech z trestnej činnosti, ktorý je jej kladený za vinu nemala. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že finančné prostriedky z predaja boli poukávané na cudzie účty. Predmetné listiny, ktoré jej boli poskytnuté, podpísala v domnienke, že tieto súvisia s nájmom domu. Pre uvedené vydala svoj občiansky preukaz a podpísala zmluvy pri prepise energií. Bola obeťou skupiny osôb, ktorú si vytípoval T. F. B. P.Ó. S., ktorý spolupracoval s pani H.. Je evidentné, že písomnú prípravu na podvod už mali páchatelia vopred pripravenú, čo vyplýva z dohodnutého postupu, keď sa vyplatil úver za 60.000,- eur osobe, ktorá je bez príjmu a má 4 deti. Rovnako nie je pravdou, aby bola v P. a z uvedeného dôvodu preto nemohla predložiť aj sporné potvrdenie.

Z uvedeného obžalovaná navrhla, aby Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že ju oslobodí spod obžaloby, alebo vec vráti prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie s vysloveným právnym názorom.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje. Je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. V prvom rade poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná sa ku skutku nepriznala a svoje konanie neolutovala.

Prvostupňový súd tak participáciu iných osôb na žalovanom skutku premietol pri ukladaní trestu u obžalovanej, s čím sa však nie je možné stotožniť. V danom prípade nie je na mieste ukladať trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s prihliadnutím na konštatovanú skutočnosť, že obžalovaná sa skutku dopustila za súčinnosti aj ďalších osôb.

Súd správne poukázal na existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. j) Tr. zák., čo vzhľadom na zásady ukladania trestov uvedené v § 38 ods. 3 Tr. zák. nemalo vplyv na reparáciu dolnej hranice trestnej sadzby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný prokurátor uviedol, že uložený trest je neprimerane mierny a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nedostatočný, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanej primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, resp. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovanej predložil písomné prehlásenie, kde obžalovaná uviedla, že odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/37/2017 zo dňa 16.7.2020 výslovne berie späť.

Podľa § 312 ods. 4 Tr. por. vzatie odvolania späť vezme uznesením na vedomie predseda senátu odvolacieho súdu a ak nebola vec doteraz tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa. Keďže odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o prejave vôle obžalovanej, predseda senátu vzal na vedomie späťvzatie odvolania obžalovanou T. R..

Na podklade odvolania okresného prokurátora odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre

rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal pritom žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaná sa dopustila konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovanej.

V napadnutom rozsudku okresný súd veľmi podrobne poukázal práve na výpoveď J. R. Z., ktorý sa vyjadril k posudzovaniu žiadosti o úvery fyzických osôb. Obžalovaná predložila štandardne požadované podklady na ďalšie preverovanie, a teda nebolo potrebné ďalšie preverovanie z dôvodu, že úver bol zabezpečený nehnuteľnosťou.

Okrem vyššie uvedeného je možné konštatovať, že postup W. B. B. bol štandardný. Potvrdenia o príjme a vypracovaný znalecký posudok bol preverený J. R. Z. a následne boli obžalovanej zaslané zmluvy o úvere vrátane zmluvy o zriadení záložného práva. Keďže obžalovaná predmetné zmluvy podpísala a jej podpis bol overený na V. Ú. K. E., finančné prostriedky jej boli poukázané na uvedený účet.

Skutkový stav objektivizovala aj svedkyňa P. H. finančná agentka W. P. B., ktorá potvrdila stretnutie s obžalovanou, ktoré jej sprostredkoval T. F.. Táto skontrolovala generálie obžalovanej z občianskeho preukazu a overila ich z druhého dokladu totožnosti. Uvedené stretnutie prebehlo za prítomnosti svedka Á. a tlimočníka.

V tejto súvislosti na základe objektivizácie skutkového deja možno bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že obžalovaná svojím konaním naplnila pojmové znaky trestného činu - zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 4 Tr. zák. tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke.

O správnosti tohto záveru svedčí aj výpoveď svedka M. P. opierajúc sa o jeho časť výpovede, v ktorej potvrdil, že s obžalovanou sa stretol len raz, a to v čase, keď podpísala zmluvu týkajúcu sa prepisu elektriny a plynu v C.. Svedkami boli osoby: Q. A., osoba menom M., B. a pracovníčka sporiteľne.

Krajský súd vo svetle vyššie uvádzaných skutočností považuje za nutné uviesť, že obhajoba obžalovanej je koncipovaná v rovine nevedomosti, čo má prameniť z jej rozumových schopností a vyhnúť sa tak trestnoprávnej zodpovednosti, s ktorou sa nie je možné stotožniť.

Vzhľadom na všetky takto zistené skutočnosti už zo strany okresného súdu tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o konštatovanom závere, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj pomery obžalovanej, by bolo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 až 12 rokov pre obžalovanú neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, čo aj podľa názoru krajského súdu, spolu s uložením primeranej povinnosti uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, kvalifikovaným spôsobom odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. S konštatovaným záverom okresného súdu týkajúcich sa odôvodnenia postupu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. tak pribudla aj nová skutočnosť týkajúca sa ďalšieho maloletého dieťaťa, keďže obžalovaná T. R. je v súčasnosti matkou 6 detí, ktoré sú odkázané na jej starostlivosť.

Za týchto vyššie uvedených dôvodov uložený výchovný trest v tejto výmere aj krajský súd považuje za zákonný a primeraný, zodpovedajúci zásade primeranosti trestných sankcií, ako aj zásade individualizácie trestu, a to z hľadiska individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac pochybenie okresného súdu vo výroku o vine a náhrade spôsobenej škody, zostali tieto výroky napadnutého rozsudku zo strany krajského súdu nedotknuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.